

РЕШЕНИЕ

№ 6218

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5108** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Билла България“ ЕООД срещу заповед № 262/10.03.2023 г. на председателя на КЗП, с която на жалбоподателя е наложена забрана при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика – да изисква от потребителите при закупуване на хранителна стока в насипно състояние, незабавно /задължително/плащане на цена за опаковка/пластмасова купа/, която не е поискана от тях и не им е предоставена, по смисъла на чл. 68к, т. б, във връзка с чл. 68г, ал. 4, във вр. чл. 68в от ЗЗП. Оплакванията, развити в жалбата са за приложимостта на Наредба за намаляване въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда. Жалбоподателят се позовава на задължението си съобразно Наредба за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда, което му вменява задължение за таксуване на пластмасовите кутии за храна за еднократна употреба отделно от закупените артикули продукти, което било и съобразно изискванията на Директива (ЕС) 2019/904. В търговския обект, където е установено, че при контролната покупка, опакована в хартиен плик при заплащане е таксувана и заплатена пластмасова кутия е поставена информационна табела за предлаганите в обекта опаковки и е избор на потребителя каква опаковка избира съответна на хранителния продукт, който купува. За удобство на потребителя, правата му са защитени, но при спазване изисквания на Директивата и Наредбата, като бизнес операторът, който предлага храна, предназначена за директна консумация, без да

необходимо, каквото и да е допълнително действие да предлага на краен потребител ППЕУ задължително срещу заплащане на сума определената по Наредбата – 20 стотинки за брой. По отношение на потребители закупили хранителен продукт за директна консумация от т. нар. „топла витрина“ не се прилага нелоялна търговска практика, защото те могат без нечие въздействие да направят избор за опаковката, предвидена в Наредбата, в която да съхранят покупката. Без да е основание за оспорване се изтъква, че „Билла България“ ЕООД е социално отговорно дружество което поставяло опазването на околната среда от неразградими пластмасови отпадъци от опаковки и затова е въвело различни опаковки на избора на клиентите си. Затова, че приложената ПАМ с оспорваната заповед е незаконосъобразна, жалбоподател изтъква като приоритет на търговската си политика приоритетното изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) 1935/2004; по отношение предлаганите на топла витрина храни за директна консумация, съобразно състоянието в което се предлагат – на бройка, насипно се предлагат и съответни опаковки, като право на потребителя е да избере каква да е опаковката. Оспорваната заповед не отговаря на целта на закона и е непропорционално приложена. Все в тази връзка се твърди несъответствие на оспорваната заповед с прилаганата търговска политика при предлагане и избор на еднократни опаковки на храни за директна консумация. Искането е за отмяна на оспорвания административен акт и присъждане на юрк. възнаграждение.

Ответникът, в становището, с което е изпратена административната преписка, оспорва жалбата като моли оспорената заповед да бъде потвърдена като издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. Жалбоподателят е налагал заплащане на продукт, който не е поискан от потребителите, както и не е фактически предложен и предаден. Това оказва влияние върху икономическото поведение на потребителите. Претендира се присъждане на юрк. възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено следното

На 15.02.2023 г. в магазин 803 „Билла“ в [населено място], стопанисван от жалбоподател служители на КЗП, съвместно с представители на други контролни органи са извършили проверка по кампания ЗИИП- ПИ – цени“. От топла витрина на магазина е закупен „кашкавал пане“, с продажна цена 0,99 лв. Покупката е опакована в хартиен плик по настояване на потребителя-контрольор от КЗП. Покупката е опакована, както е пожелал потребителя, като е безспорно установено, че освен реклами за избор на опаковка, търговецът не уведомява, че към покупката ще начисли и 20 стотинки за пластмасова опаковка. Както се вижда от приложения касов бон, при таксуване и заплащане са калкулирани 0,99 лв. за хранителния продукт и 0,20 лв. – опаковка.

Съставен е КП № К – 2743882 от 15.02.2023, в който са обективирани констатациите за продажба на продукт, който не е поискан и не е предаден.

На 21.02.2023 г. от жалбоподател постъпва становище по установеното от проверката по протокола от 15.02.2023 и са посочени нормативите, спазвани от търговеца по предлаганите опаковки за еднократна употреба.

На 27.02.2023 г. до КЗП е изпратена докладна записка от гл. директор при гл. дирекция „Контрол на пазара“ със становище, че „Билла България“ ЕООД прилага

агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68к, т. 6 във вр. чл. 68г, ал. 4 и във вр. чл. 68в от ЗЗП, тъй като изисква незабавно/задължително плащане на цена на опаковка за храна /пластмасова купа/, която не е поискана от потребителя и не му е предоставена.

На 28.02.2023 г., по протокол №9 на КЗП е взето единодушно решение че „Билла България“ ЕООД прилага агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68к, т. 6 във вр. чл. 68г, ал. 4 и във вр. чл. 68в от ЗЗП, тъй като изисква незабавно/задължително плащане на цена на опаковка за храна /пластмасова купа/, която не е поискана от потребителя и не му е предоставена.

Това решение на КЗП е обективизирано в оспорената Заповед № 262/10.03.2023 г. на председателя на Комисия за защита на потребителите. В диспозитива ѝ е забранено на жалбоподателя при упражняване на своята търговска дейност да използва нелоялна търговска практика като изисква от потребителите при закупуване на храна в насипно състояние незабавно/задължително/ плащане на цена за опаковка /пластмасова купа/, която не е поискана и не е предоставена смисъла на чл. 68к, т. 6, във вр. чл. 68г, ал. 4 във вр. чл. 68в от ЗЗП.

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 21.03.2023 г., а жалбата срещу нея е подадена на 04.04.2023 г.

Жалбата е ДОПУСТИМА, като подадена в срок и от легитимирано за това лице с правен интерес. Съгласно чл. 68л ЗЗП, когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговска практика. Заповедта представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, тъй като непосредствено засяга права, свободи и законни интереси на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л ЗЗП.

Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите, съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано какво представлява нелоялната търговска практика, която е агресивна, тъй като чрез нея се изисква плащане на стоки или услуги, доставени от търговеца, които няма данни да са поискани от потребителя. Не се установяват съществени процесуални нарушения в административното производство. При издаване на акта, административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 34, ал. 3, чл. 35, чл. 36 АПК. Заповедта е издадена след съответно решение на КЗП, в съответствие с изискването на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП. Административният орган правилно е издирил и приложил материалния закон – чл. 68к, т. 6 във връзка с чл. 68в и чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, и наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя за незаконосъобразност на акта се явяват неоснователни. В съответствие с нормата на чл. 68в ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики, като такива са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68к (чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП). Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

От мотивировката на административния акт на база фактически установеното, и неспоримо от жалбоподателя, съдът прави недвусмислен извод, че търговецът използва нелоялна търговска практика, която е и агресивна.

В случая е налице такава практика, изразена чрез изискване за плащане на услуги, които няма данни да са поискани от потребителите. Представеното от жалбоподателя становище в хода на административното производство е по отношение констатациите по КП от 15.02.2023 г. В р. I от становището подробно се обяснява каква е политиката на дружеството при употребата на опаковки, било лесно разградими, било хартиени или пластмасови. Сочи се, че опаковките са в съответствие с изискванията на ЗХ и Регламент (ЕО) 1935/2004 г. В становището няма възражение затова, защо е таксувана за заплащане пластмасова опаковка, а хранителния продукт, закупен от „топла витрина“ е опакован в хартиен плик, каквито са приетите материали за опаковане.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 68к, т. 6 ЗЗП, нелоялна търговска практика е и агресивната търговска практика да се изисква незабавно или разсрочено плащане на стоки или услуги, доставени от търговеца, които не са поискани от потребителя, или да се изисква тяхното връщане или съхранение от потребителя. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя. В случая безспорно се установява, че лицата, заплатили услугата, не са я искали и не са давали съгласието си да я ползват, като доказателства за противното жалбоподателят не представя. Същевременно същият е предоставил услугата и е изискал заплащането ѝ от тези лица. Поради това е налице нелоялна агресивна търговска практика, която е основание за издаване на оспорената заповед. По делото няма данни посочената нелоялна практика да е обвързана със срок. С диспозитива на оспорената заповед органът я е забранил също без да фиксира определен период, в който практиката е използвана. Следователно се касае за преустановителна мярка, която има за цел да прекрати извършването на нарушението. С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на такава, а нормата на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП задължава председателя на КЗП да забрани с нарочна заповед прилагането им. Съгласно нормата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 от ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл. 68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

По оплакването за непропорционалност на административния акт спрямо жалбоподателя, съдът не намира основание да се съгласи с това. Напротив, установената нелоялна търговска практика да се задължават потребители да плащат стока, която не им се предоставя и те не са поискали, а плащането е задължително, по причина, че цената на опаковката се калкулира при заплащане на тоталната цена на

покупките, 1. Постава потребителя в зависимо положение; 2. Има явна агресивна практика, при която потребител е изнудван да плати това, което не иска и не получава. Непропорционално е поведението на търговеца, а не административния акт, с който му се забранява такава практика.

По оплакванията на жалбоподателя, съдът цени развитите оплаквания и социално отговорната търговска политика, за която се сочи в жалбата, но нито едно от основанията за спазване на екологични изисквания и европейски регламенти не се съвместява с нелоялната търговска практика, дала повод за издаване на оспорваната заповед.

Изложеното прави оспорената заповед законосъобразна, а жалбата срещу нея – неоснователна.

Основателно е искането за присъждане на юрк. възнаграждение в полза на КЗП, което се определя в пределите на чл. 24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП в размер на 100 лева.

Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Билла България ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу заповед № 262/10.03.2023 г. на председателя на КЗП.

ОСЪЖДА Билла България ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата 100 (сто) лева, разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия